

THAI A1 – HIGHER LEVEL – PAPER 1
THAÏ A1 – NIVEAU SUPÉRIEUR – ÉPREUVE 1
TAILANDÉS A1 – NIVEL SUPERIOR – PRUEBA 1

Monday 14 May 2007 (morning)

Lundi 14 mai 2007 (matin)

Lunes 14 de mayo de 2007 (mañana)

2 hours / 2 heures / 2 horas

INSTRUCTIONS TO CANDIDATES

- Do not open this examination paper until instructed to do so.
- Write a commentary on one passage only.

INSTRUCTIONS DESTINÉES AUX CANDIDATS

- N'ouvrez pas cette épreuve avant d'y être autorisé(e).
- Rédigez un commentaire sur un seul des passages.

INSTRUCCIONES PARA LOS ALUMNOS

- No abra esta prueba hasta que se lo autoricen.
- Escriba un comentario sobre un solo fragmento.

จงเลือกวิเคราะห์ข้อเขียนที่คัดมานี้เพียงข้อเขียนเดียว

1. (a)

“นาง ข้าจะออกไปหากบเขียดที่ทุ่งน้อย เขาไล่ตัวนไปด้วย เอ็งอยู่เฝ้าเฮือนหนา หุงข้าวไว้คอยด้วย เอะ แล้วไปเอาน้ำที่บ่อมาไว้กินนะ มันจะหมดอยู่แล้ว ข้าจะเอาอ้ายตัวน ให้มันรู้จักหากินมันโตแล้ว”

ทุ่งน้อยบ่ายวันนั้น แม้แดดจะร้อนระอุระอา เจ้าสองพ่อลูกยังคุมเดินไปตามท้องทุ่ง ตาก็มองหาบ ภูเขาบางที่พบแล้วยามซดลงไปกลับไม่มีแม่แต่ซึกบให้เห็น เจ้าตัวนผู้ลูกไม่ได้บ่นสักคำ ในช่องยังไม่มิกบสักตัว

5 ผากพาเจ้าตัวนไปตามร่มตาด เขียบใบตาดแห้งเปราะเปราะไล่เขียดที่ซุกอยู่ใต้นั้น เขียดมันเดินหนีช่วยกันไล่ตะครุบ เจ้าตัวนก็สนุกไปกับเขียดที่กำลังเดินหนีตนอยู่ เมื่อครั้นจะไล่ตะครุบพอมันก็เลิกราไป ปล่อยให้เจ้าตัวนไล่อยู่คนเดียว มันวางช่องแล้วตั้งอกตั้งใจไล่จนจวนจะเข้าพงรก มันจึงตะครุบไว้ได้ มันซูดพของมันด้วยอ้อมอกอ้อมใจ

“ข้าเก่งไหมพ่อ ข้าเก่งไหม” เจ้าตัวนมันยิ้มรำกกลับมาที่ช่อง

10 “ดีแล้ว แต่เอ็งต้องระวังไว้หนาเวลาวางช่อง เอ็งอย่าลืมห่วง เมื่อตะกี้เอ็งรู้ไหม ผาช่องมันเปิด ข้าต้องรีบวิ่งมาปิด ไปกันเถละ ทีหลังเอ็งระวังแล้วกัน”

จนตะวันบ่ายลงไปมากโข ผากจึงได้กบตัวหนึ่ง ถึงแม้มันจะผอมโซไปหน่อย แต่เนื้อของมันก็มีมากกว่าเนื้อเขียดมากนัก คำนี้นผากจะกินเนื้อกบให้สมอยากทีเดียว มันจะแบ่งเป็นสองส่วน ส่วนหนึ่งให้เมียตำป่น้ำพริกปลาร้า โขลกพริกลงไปแยะๆ เผ็ดๆ นั่นเป็นเสมือนส่วนกลาง อีกส่วนหนึ่งมันจะบั้งกิน จิ้มกับพริกเกลือ เนื้อมันคงหอม ส่วนนี้เป็นเสมือนของมันโดยจำเพาะ และมันคนเดียวที่มีสิทธิ์จะจิกแบ่งให้เมียหรือให้ลูก

15 ผากพาเจ้าตัวนไปงัดดินแตกกระแหงริมหนองน้ำ ไล่เขียดหลายตัวหายไปในพงรกรอบๆ มันได้เขียดพอที่จะกินได้อิ่มๆทีเดียว ทั้งวันนี้ยังมีกบด้วย อาจจะมีเหลือไว้เผื่อพรุ่งนี้ซึกก็พอจะได้ --- เย็นนั้นผากกับเจ้าตัวนกลับบ้านอย่างเหน็ดเหนื่อยในกำลัง เจ้าตัวนพ้อวางช่องได้ก็วิ่งไปเล่นกับเพื่อน . . .

ตะวันตกดินไปมากแล้ว เจ้าตัวนจึงกลับบ้าน เสียงสากโขลกกับครกอยู่บนเรือน กลิ่นป่นกบหอมฉุยๆ

20 เจ้าตัวนกลิ่นน้ำลายหิวจวนไม่อยากจะทนรอ มันไปบนเรือน เห็นพ่อเพิ่งลุกจากที่นอนล้างหน้าล้างตา แม้มันกำลังแต่งสำหรับข้าว ตะเกียงบนชานเรือนเพิ่งจะจุดสว่างวอมแวมขึ้น มันก็ล้างหน้าล้างตาบ้าง คิดอยู่ว่าจะกินข้าวมื้อนี้ให้แน่นท้องไปเลย

“นาง เสรีหรือยังกับข้าว” ผากร้องถามเมีย

“อีกสักหน่อย” เสียงแหบๆ ตอบ ผากนั่งลงที่ชานอย่างผิดหวังนิดๆ

25 เจ้าตัวนเข็ดหน้าเสรี รีบวิ่งไปที่ครัว มันยิ้มให้แม่หน่อย เล่นซุกซนไปตามประสา มันหยิบป่นกบกินเล่นบ้าง หยิบเขียดบั้งบ้าง

“เอ็งคอยสักหน่อยไม่ได้รี” แม้มันว่า

“ลูกมันหิว เอ็งไม่รู้หรือ ซึกก็หิว” พอมันตะโกนมาจากชานเรือนอย่างอยากพูดเสียเต็มประดา

30 นางรีบจัดแจงสำหรับกับข้าว ตักข้าวใส่จาน ไอมันหอมฉุย กลิ่นป่นกบบั้งกบก็หอมชวนกิน นางหยิบบั้งกบที่ผิวสังข์สีงหนากออกมาจากจานที่ครอบไว้ แต่เนื้อยังเหลืออยู่กว่าครึ่งเท่านั้น นางหันควับไปทางเจ้าตัวน ยังไม่ทันจะดำ เจ้าตัวนก็ยิ้มอายๆ ให้

“ซึกกินเองแหละแม่” มันบอกเบาๆ

- “เอ็ง -- --” ผู้แม่คว้าแขนตีหมับที่ก้นสองสามที แต่ก็เพียงโอบเบา เจ้าตัวหน้าเจื่อน “ของพ่อเอ็ง เขาบอกให้เก็บไว้ พ่อเอ็งตี ข้าไม่ช่วยนะ” แล้วแม่มันก็หันไปจัดสำหรับกับข้าวด้วยอารมณ์ซุนๆ
- 35 ตะเกียงถูกยกวางไว้กลางวง ผากเข้ามานั่งจะกิน เจ้าตัวยังไม่ทันจะกลืนข้าวคำแรกลงคอ พ่อมันก็ตะคอกถาม
- “ใครกินกบข้า หื่อนาง” ตามันจ้องไปที่เมียอย่างคาดคั้นจะเอาผิด
- นางขยับปากจะพูดแต่มันก็ไม่พูด ใจมันอยากจะรับแทนลูกเสียด้วยซ้ำไป แต่มันไม่สบายใจถ้าโกหกใคร
- เข้า มันมองไปทางเจ้าตัวน บอกรับด้วยสายตา มันไม่อยากจะส่งสารลูก “ไอ้ตัวมันกินไปบ้าง มันไม่รู้ มันหิว”
- 40 ผากเปลี่ยนสายตามาทางเจ้าตัวนบ้าง เจ้าตัวหน้าซีดกลืนข้าวไม่ลง
- “ไอ้ตัวนรี” มันตะคอกให้ “ชะ นีเอ็งกินกบตั้งเพียงนี้เขี้ยวหรือวะ”
- ผากเง้อมมือจะตบลูกด้วยโทสะ แต่แล้วมันก็ลดมือลงเสียได้ มันไม่พูดอะไรอีก ก้มหน้าก้มตากินข้าวอยู่
- อย่างนั้น เจ้าตัวนยังมีสั่นตึกด้วยความกลัว ส่วนแม่มันยังไม่ทันกินอะไรแม้แต่คำเดียว ผากเงยหน้าขึ้นมอง
- หน้าเมียที่หน้าลูกที่ มันยิ้มน้อยๆ
- 45 “กินข้าวกันเสียซี ข้าโมโหไปหน่อย ขอโทษด้วย เออไอ้ตัวนกินซากบนี้หน่อย เนื้อมันขาวดีนักละ เอ้ากินซี เอ็งหิวไม่ใช่หรือ” ผากฉีกซากบนั้นให้ลูก เจ้าตัวนมันรับไว้ด้วยมือที่ยังสั่นไม่หาย

สุรชัย จันทิมาธร “แล้งเข็ญ” (1967)

1. (b)

กระดาดเขียนหมึก

ปากกาทันกระดาดประกาศว่า
จะร่วมเขียนภาษาให้คนอ่าน
กระดาดว่าข้าเห็นเป็นนุญทาน
ขอเชิญท่านปากกาเขียนว่าไป

5 ถ้าจะเขียนการเมืองเรื่องสกปรก
ก็จะรกรกระดาดไม่หวาดไหว
กระดาดว่าข้าเจ้าก็เข้าใจ
นักการเมืองเหลวไหลกันทั้งเพ

10 ถ้าจะเขียนการเมืองจะยุ่งไหม
ก็จะยุ่งกันใหญ่จนไขว้เขว
เพราะการเมืองเรื่องเสเพล
เรื่องศัพท์เพหระอย่าเขียนเลย

15 แล้วจะเขียนอะไรกันดีเล่า
ศาสนาเขียนเขาก็เฉยเฉย
เขียนเรื่องพระนอนนั่งเสพสังเว
อย่าเขียนเลยศาสนากระดาดเปลือง

20 เจ้าปากกานักคิดอยากขีดเขียน
แต่กระดาดบอกเปลี่ยนเสียทุกเรื่อง
ทั้งเรื่องวัดเรื่องบ้านเรื่องการเมือง
ล้วนแต่เรื่องกระดาดไม่อาจรับ

 ปากกาทนจดจ้อรอไม่ไหว
จนน้ำหมึกหกใส่ต้นฉบับ
เรื่องกระดาดเขียนหมึกจึงลึกลับ
เพราะคนจับปากกาชะล่าใจ

ไม้รุ่ม (1997)